СА СВЯТАМ ЦЯБЕ, МОЛАДЗЬ БЕЛАРУСІ!

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі Універсітэт

Год выдання другі
№ 4 (45)
ЧАЦВЕР 24 ВЕРАСНЯ 1970 года

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

Цана 2 кап.

Чырванасцяжнаму камсамолу нашай рэспублікі ў дзень яго пяцідзесяцігоддзя прысвячаецца гэты нумар

МОВАЙ ЛІЧБАЎ І ФАКТАЎ

Камсамольская арганізацыя універсітэта налічвае 2542 члены ВЛКСМ.

* * *

1963 камсамольцы мелі ў мінулым годзе пастаянныя камсамольскія даручэнні.

* * *

Першы студэнцкі будаўнічы атрад асвоіў 144 тысячы рублёў капіталаўкладанняў. У складзе яго было 106 чалавек.

* * *

У трэцім семестры, прысвечаным 50-годдзю ЛКСМБ, удзельнічала ў студэнцкіх будаўнічых атрадах 524 чалавекі. Імі было асвоена звыш 850 тысяч рублёў капіталаўкладанняў.

* * *

З 1963 па 1970 год школу працоўнага выхавання ў студэнцкіх будаўнічых атрадах прайшло больш 1300 чалавек.

* * *

26 байцоў будаўнічых атрадаў узнагароджаны медалем «За асваенне цалінных зямель».

СПРАВАЙ ДОБРАЮ ЗАЎЖДЫ СЛАВІЦЦА

Есць у нас касцяк
З мужнай воляю —
Моладзь з назваю —
Камсамолія!
І жыве яна,
І не старыцца,
Справай добраю
Заўжды славіцца.
Здзяйсненням моладзі
Канца няма,
Ні адпачынку.
Яна сама
Адолець хоча
Усе бар'еры,
Дарогі часу
Нагамі змераць,
Пазнаць Зямлю
І чалавека,
Законы ветру,
Законы веку.
І крочыць моладзь
Мая наперад,
Каб зведаць шчасце
І ў шчасце верыць.

Н. ШКЛЯРАВА,
студэнтка-завочніца 5 курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

САРДЭЧНА ВІНШУЕМ!

Рэктарат, партыйны камітэт і мясцовы камітэт сардэчна віншуюць камсамолію універсітэта ў дзень 50-годдзя Чырванасцяжнага Ленінскага Камуністычнага Саюза Моладзі Беларусі і жадаюць камсамольскай арганізацыі далейшых поспехаў у вучэбна-выхаваўчай рабоце. Жадаем вам, дарагія таварышы, дастойна працягваць слаўныя традыцыі камсамольцаў старэйшых пакаленняў!

У вялікай гарадской маніфестацыі, якая была прысвечана паўвекаваму юбілею Чырванасцяжнага ленінскага камсамола Беларусі, прыняла ўдзел і камсамольская арганізацыя нашага універсітэта.

НА ЗДЫМКУ: камсамольцы універсітэта на маніфестацыі.

КАМСАМОЛУ РЭСПУБЛІКІ—50 ГОД

Сёння спаўняецца 50 год Ленінскаму Камуністычнаму Саюзу Моладзі Беларусі. Гэта вялікае свята моладзі нашага універсітэта.

50 год камсамол Беларусі адзначае ў юбілейным ленінскім годзе, калі ўся наша партыя, увесь савецкі народ рыхтуюцца сустрэць XXIV з'езд КПСС. Камсамольская арганізацыя універсітэта — гэта вялікая і згуртаваная сям'я савецкага студэнцтва. Адданая справе Камуністычнай партыі, яна свята ахоўвае і прымнажае слаўныя рэвалюцыйныя, баявыя і працоўныя традыцыі савецкага народа. Студэнты добра памятаюць вялікую і адказную задачу, пастаўленую У. І. Леніным перад моладдзю — вучыцца камунізму.

Заклікаючы да глыбокага засваення ўсіх багаццяў чалавечай культуры, вялікі Ленін пісаў, што камуністам можна стаць толькі тады, калі ўзбагаціш сваю памяць ведамі ўсіх тых багаццяў, якія выпрацавала чалавецтва.

Камсамольцы універсітэта прынялі рашэнне ўнесці свой пасільны ўклад у гонар XXIV з'езда КПСС — дабіцца новых поспехаў у вучэбна-выхаваўчай і грамадска-палітычнай працы, яшчэ вышэй узняць актыўнасць усёй студэнцкай моладзі.

За 50 год камсамол Беларусі прайшоў вялікі і цяжкі шлях. Ён унёс вялікі ўклад у справу абароны Радзімы, перамогу над ворагам у грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнах, адыграў вялізную ролю ў аднаўленні народнай гаспадаркі як у першай, так і ў астатніх пяцігодках: у індустрыялізацыі, калектывізацыі сельскай гаспадаркі, культурнай рэвалюцыі. Заўсёды і ўсюды камсамол быў першым памочнікам нашай партыі.

Мы жывём і будуем у гераічную эпоху, у эпоху супрацьборства дзвюх сістэм. Мы жывём, упэўненыя ў заўтрашнім дні, будуем на стагоддзі. Мы ведаем, якая небяспека яшчэ існуе, пакуль існуе буржуазнае грамадства.

Наша краіна, нашы поспехі ў гаспадарчым будаўніцтве, навуковым і культурным жыцці аказваюць вялікі, рашаючы ўплыў на ход сусветнай гісторыі, як гэта геніяльна прадбачыў У. І. Ленін. Ён гаварыў: «...Мы працуем не толькі для сябе і для нашых сучаснікаў, або, вярней, не столькі для іх, колькі для працоўных усяго свету і для яго будучых лёсаў».

Наш народ будуе камунізм. У сувязі з гэтым адказныя задачы заклікан рашаць камсамол. Перад нашай Радзімай стаяць задачы, якія яшчэ ніколі не стаялі перад чалавецтвам — будаўніцтва камунізма. Гэтыя задачы пад кіраўніцтвам КПСС рашаюцца. Шлях да камунізма асвятляе навуковая тэорыя марксізма-ленінізма. Поплеч з камуністамі адным шляхам ідзе камсамол. Для камсамола няма больш высокага гонару, як свята працягваць гэты паход, заставацца заўсёды і ва ўсім верным і надзейным памочнікам нашай партыі.

Партыйная арганізацыя універсітэта бачыць у камсамольцах свайго баявога памочніка ў рашэнні задач, пастаўленых партыяй і ўрадам перад вышэйшымі навучальнымі ўстановамі.

Са святам цябе, універсітэцкая камсамолія, з вялікім юбілеем!

Я. ЕРМАЛАЕЎ,
сакратар парткома універсітэта.

ТРЫМАЙ РАЎНЕННЕ, МАЁ

★ ★ ★ ★ ★

НА АБАРОНЕ КАЛЫСКІ РЭВАЛЮЦЫІ

Камсамольскае юнацтва майго пакалення звязана з суровым выпрабаваннем для ўсяго савецкага народа, сацыялістычнай Айчыны — Вялікай Айчыннай вайной. Гэтыя агнявыя гады ніколі не выветрацца з чалавечай памяці. На маю долю выпала шчасце абараняць калыску Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі — Ленінград. На працягу ўсёй 900-дзённай блакады горада мы, моладзь, дастойна неслі сцяг камсамола.

...Вораг планамерна і сістэматычна вёў артылерыйскі агонь па Ленінграду, знішчаючы цудоўныя помнікі нашай гісторыі. Камандаванне Ленінградскага фронту загадала нам, артылерыстам, знішчыць батарэю праціўніка, якая вяла агонь па гораду.

Бліжэй усяго знаходзілася фашысцкая батарэя пад умоўнай цэллю № 268. Адсюль гітлераўцы абстрэльвалі цэнтр Ленінграда.

Мы правялі дакладную разведку, сфатаграфавалі месцазнаходжанне батарэі. Дакладна падрыхтавалі даныя да стральбы. 700 снарадаў выпусцілі артылерысты па цэлі. У гэтым баі зладжана дзейнічалі ўсе байцы гарматнага разліку. Вораг упарта не здаваўся. У працяглай дуэлі камсамольцы батарэі выканалі сваю задачу. З гэтага месца больш ні адзін снарад не трапіў у цэнтр Ленінграда. Да сцен фашысцкага логава, Берліна, дайшлі мы.

І такіх прыкладаў можна было б прывесці шмат. У радах абаронцаў Радзімы стаялі воін і рабочы, школьнік і маці, усе савецкія людзі. Людзі розных нацыянальнасцей кавалі перамогу над ворагам. Не забыць мне маіх баявых таварышаў, рускага Андрэя Крычуна, беларусаў Аляксандра Кавалёва і Валянціну Багданаву, многіх іншых сяброў па зброі. Валя разам з рабятамі хадзіла ў разведку, дзяліла з імі цяжкасці і не раз прыносіла каштоўныя звесткі аб ворагу.

Для сённяшняга пакалення наша юнацтва — гэта гісторыя. Юнакі і дзяўчаты 70-х гадоў працягваюць эстафету бацькоў, самаахвярна працуюць на калгасных палях і ля станкоў, штурмуюць вышыні навукі.

Р. МІЛЬЧАНКА,
былы камандзір артылерыйскай батарэі, начальнік курсаў грамадзянскай абароны універсітэта, камсамолец саракавых гадоў.

СВЯТА ВЫКОНВАЦЬ

ПАРТЫЯ і народ даверылі юнакам і дзяўчатам, навучаючымся ў вышэйшых навучальных установах, рашэнне адной з важных задач камуністычнага будаўніцтва — авалоданне навукай. Яны свята выконваюць гэту задачу. 171 чалавек займаецца толькі на «выдатна», 662 — на «добра» і «выдатна». Агульная паспяховасць па універсітэту складае 92,5 працэнта. Студэнты не толькі старанна вучацца, яны прымаюць актыўны ўдзел у рабоце навуковых студэнцкіх гурткоў, якія створаны пры ўсіх кафедрах універсітэта. Толькі да Усесаюзнага конкурсу студэнцкіх навуковых работ па праблемах грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, прысвечанаму 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна, напісана звыш 340 прац, якія былі заслуханы на канферэнцыях курсаў і груп. Чатыры работы былі заслуханы на пленарным пасяджэнні навукова-тэарэтычнай канферэнцыі універсітэта і 82 — на пасяджэннях секцый. 40 работ было рэкамендавана на рэспубліканскую канферэнцыю. Многія работы атрымалі на ёй дыпломы.

20 студэнтаў прымалі ўдзел у рэспубліканскай навукова-тэарэтычнай канферэнцыі. Яны былі ўзнагароджаны граматамі Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР і памятнымі медалямі рэспубліканскай студэнцкай навуковай канферэнцыі па праблемах грамадскіх навук, прысвечанай 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна.

2396 камсамольцаў і моладзі універсітэта прынялі ўдзел у падрыхтоўцы і здачы ленінскага заліку. Але абавязак студэнта не толькі добра і выдатна вучыцца, удзельнічаць у навуковай рабоце. Задача камсамольскай арганізацыі — павышэнне ідэйна-палітычнага ўзроўню кожнага маладога чалавека, прыцягненне яго да актыўнай грамадска-карыснай работы. 1963 камсамольцы выконвалі пастаянныя грамадскія даручэнні. Студэнтамі-лектарамі за гэты перыяд прачытана больш 250 лекцый і дакладаў перад насельніцтвам горада і вобласці. Нашы актывісты дапамагалі ў рабоце дзіцячага пакою міліцыі, супрацоўнічалі ў аператыўным атрадзе ГК ЛКСМБ.

Але студэнты не толькі добра вучацца і ўдзельнічаюць у грамадскай рабоце. Яны сваёй працай удзельнічаюць у будаўніцтве камунізма. Сотні выхаванцаў нашага універсітэта ўзводзілі жывёлагадоўчыя фермы і жылыя дамы, прымалі ўдзел у будаўніцтве меліярацыйных збудаванняў. Будаўнічы студэнцкі атрад «Геліос-70» у Хойніцкім БМУ асвоіў 102,5 тысячы рублёў капіталаўкладанняў. Члены атрада выканалі на 6,5 тысячы рублёў работ на рамонце школы. Гэта яны зрабілі бясплатна. 170 юнакоў летам працавалі на будоўлях Гомеля, многія ўзводзілі універсітэцкі стадыён, новыя карпусы камбіната «Спартак», аўтарамонтнага і хімічнага заводаў.

У дзень свята юнакі і дзяўчаты — камсамольцы ГДУ — заўяраюць Камуністычную партыю і савецкі народ, што з гонарам будуць і далей несці сцяг нашых дзядоў і бацькоў, што яны самаахвярна выканаюць любое даручэнне Радзімы.

І. ЭСМАНТОВІЧ,
сакратар камітэта камсамола універсітэта.

ГОД УСТУПЛЕННЯ—1938-Ы

Камсамольцы і моладзь 40-х гадоў — маладыя рабочыя, калгаснікі, студэнты, навучэнцы — прайшлі добрую перадваенную школу жыцця. Яна выхавала ў нашага пакалення самае галоўнае — беззапаветную любоў да сваёй Радзімы, да савецкага народа. І чым бы не займаліся мы — вывучалі гісторыю Камуністычнай партыі, вучыліся ў аэраклубах, працавалі ў тэхнічных гуртках, удзельнічалі ў ваенізаваных паходах — усюды мы выступалі як патрыёты, як пакаленне, гатовае аддаць свае веды, сілы і, калі патрэбна будзе, то і жыццё за сваю Айчыну.

У час суровых ваенных выпрабаванняў, калі нямецка-фашысцкія захопнікі напалі на нашу Радзіму, камсамольцы і моладзь грудзьмі сталі на яе абарону. Мне ўспамінаецца атака супраць гітлераўцаў, якія ўмацаваліся ў вёсцы Чарнушкі. Пад кінжальным агнём варожых кулямётаў, з цяжкімі стратамі, рухаліся мы наперад. Многія з нас у тым баі паказалі сябе спрактыкаванымі воінамі. У штурме вёскі бессмяротны подзвіг здзейсніў Аляксандр Матросаў. У гэтым баі атрымаў раненне і я.

Мільёны маладых людзей змагаліся ў часцях дзеючай арміі і ў партызанскіх атрадах. Многія юнакі і дзяўчаты, камсамольцы 40-х гадоў не вярнуліся з вайны, але подзвіг іх ніколі не забудзецца ў памяці ўдзячнага чалавецтва.

У пасляваенныя гады наша пакаленне актыўна ўключылася ў работу па аднаўленню разбуранай вайной народнай гаспадаркі. Мяне накіроўваюць на камсамольскую работу. І трэба было бачыць, з якім уздымам працавала наша моладзь, аднаўляючы разбураныя ворагам гарады і сёлы.

Вайна спыніла нашу вучобу. Неабходна было запоўніць гэты прабел. І тысячы юнакоў і дзяўчат майго пакалення селі

за парты ў школах, інстытутах, сярэдніх спецыяльных навучальных установах. Як на полі змагання, яны ўпарта ішлі да здзяйснення мэты.

Пасля завяршэння вучобы мы ўсе ўключыліся ў актыўную працоўную дзейнасць. Я набыў прафесію выкладчыка марксісцка - ленінскай філасофіі ВНУ і вось ужо 19 год працую ў Гомельскім педагагічным інстытуце, а затым ва універсітэце.

В. СІДАРАЎ,
дацэнт, кандыдат філасофскіх навук, в. а. загадчыка кафедры філасофіі, камсамолец трыццатых гадоў.

РАБОТА СПОРЫЦЦА

У передавой гаспадарцы Кармянскага раёна — калгасе «Рассвет» — на ўборцы бульбы працуюць студэнты другога курса гісторыка-філалагічнага факультэта. Нас 18 чалавек. Працуем мы ў невялікай вёсцы, але гэта не перашкаджае нам добра арганізоўваць свой рабочы дзень і адпачынак. У поле выходзім рана. Капаем бульбу амаль да змроку. Прыходзіш дамоў і, здаецца, нічога не можаш зрабіць далей: такі стомлены. А праходзіць якая-небудзь гадзіна, і мы зноў разам: танцуем, спяваем песні, жартуем.

У апошнюю нядзелю свой адпачынак правялі ў Карме. У школе-інтэрнаце гарадскога пасёлка нам паказалі ўнікальны экземпляр газеты, якая выйшла ў дзень смерці У. І. Леніна. Убачылі мы і іншыя цікавыя экспанаты школьнага музея.

Пасля добрага адпачынку зноў работа спорыцца. Без стомы працуюць Іна Рубанік, Валодзя Лазовікаў, Соня Секунова і іншыя нашы дзяўчаты і хлопцы.

В. ВАРКУНОВА,
студэнтка другога курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

ДАРОГІ, ЯКІЯ

ДАРОГІ, дарогі. Якія выбіраем мы самі і на якія трапляем выпадкова. Па якіх, як кажуць, бокам кацікся або такія, дзе крок — гэта подзвіг. Дарогі, якія выводзяць на шырокі жыццёвы прасцяг і дарогі, якія вядуць у тупік. Усякія дарогі бываюць. Адных аўтамабільных і то больш дзесятка назваў. А тым больш жыццёвых. Бадай, не будзе пераўвелічэннем сказаць, што колькі людзей, столькі і дарог жыццёвых. І кожны з нас павінен, арыентуючыся за адну магістральную дарогу, будаваць сваю ўласную, інакш кажучы, знайсці сваё прызванне і, як ні цяжка бывае, не адступаць назад. Словам, змагацца і шукаць, знайсці і не здавацца. У гэтай фразе заключаны сэнс жыцця чалавека.

У Тамары таксама ёсць свая дарога ў жыцці. Ёй усяго 21, а гэта азначае многае. Ну, хоць бы тое, што вайну яна ведае толькі па фільмах і кнігах, або па расказах бацькоў, якія перанеслі ўвесь цяжар ваенных год. Часта ўспамінае маці Тамары, Марыя Мікітаўна, улюбёная ў прыроду жанчына, да вайны брыгадзір лесаводаў у Буда-Кашалёўскім лясгасе, тыя дні. З глыбокім жалем—неадбыўшуюся ў 1941 годзе паездку ў Маскву, на з'езд лесаводаў. Як ударніца, яна была ўжо ў Маскве раней. Але хто ж адмовіўся б ад магчымасці яшчэ раз паглядзець на нашу сталіцу.

Ды толькі не атрымалася. У жніўні, калі намячаўся з'езд, фашысты захапілі ўжо значную частку нашай тэрыторыі. Над краінай павісла смяртэльная небяспека, і мірныя справы прыйшлося адкласці.

Як ні дзіўна, але іменна вайна дапамагла Івану Арсенцьевічу, бацьку Тамары, знайсці тую, адзіную, як пяецца ў песні, палавінку сваю. З тых пор і жывуць яны дружна, у згодзе і дзецям сваім перадаюць усё лепшае, што ў іх ёсць.

Нямала давялося паездзіць Тамары па краіне. Бацьку накіроўвалі будаваць аб'екты і пад Маскву, і пад Ленінград, і ў Куйбышаў. Дарэчы, і Гомель ён аднаўляў пасля вайны. Прарабам тады быў.

Пад Масквой Тамара пайшла ў школу. Доўгай здавалася дзяўчынцы дарога да яе — цэлых два кіламетры ўсё ж. Але ўжо тады праяўляла першакласніца, так сказаць, цвёрдасць характару: урокаў не прапускала...

У Куйбышаве сям'я жыла даволі доўга — 6 год. Тут і пачалося фарміраванне светапогляду, схільнасцей Тамары, словам, усяго таго, што называюць станаўленнем чалавека. З дзяцінства цікаўная, Тамара адкрывала для сябе новы, разнастайны і шматгранны свет. Яна, здавалася, усёй сваёй істотай упітвала новыя ўражанні, пачуцці, адчуванні.

А іх было вельмі многа. Адно тое, што з акна дома штодня можна было бачыць вялікую рускую раку Волгу, любавацца дзівосным пейзажам, гаворыць само за сябе.

А якое хараство акружае цябе, калі ты ходзіш па прыбярэжным лазняку, або ступаеш босымі нагамі на пясок, і на ім ясна відны адбіткі пары маленькіх слядоў.

І не толькі маленькіх. І не адной, а чатырох пар. Сотні кіламетраў прайшоў сямейны турыстычны атрад, як жартаўліва называлі сябе Ільянковы, па волжскіх берагах. Ледзь толькі пачне світаць, а дружная чацвёрка, у складзе Марыі Мікітаўны, Івана Арсенцьевіча і Тамары з малодшай сястрой Раяй ужо ў паходзе. Жыгулі, Лысая гара... Ды хіба пералічыш усе мясціны, дзе пабывала сям'я. Позна вечарам вярталіся Ільянковы дадому — стомленыя, але шчаслівыя, поўныя новых уражанняў. Так праводзіць вольны час стала правілам, стала неабходнасцю.

ПАКАЛЕННЕ, НА КАМСАМОЛ!

★ ★ ★ ★ ★ ★

СУР'ЁЗНА І ДОБРАСУМЛЕННА

24 верасня ў камсамола Беларусі вялікае і радаснае свята. Яму спаўняецца 50 год. З вялікімі поспехамі ў працы і вучобе прыйшла моладзь рэспублікі да гэтай слаўнай даты.

Дастойна сустрэла паўвекавы юбілей ЛКСМБ і наша камсамольская група М-41. Усе мы добра разумеем, што лепшым падарункам ад студэнтаў да дня нараджэння камсамола будзе выдатная вучоба, цікавыя камсамольскія справы.

Навучальны год толькі пачаўся і яшчэ рана гаварыць аб паспяховасці, але і па першых практычных занятках бачна, як сур'ёзна і добрасумленна адносяцца рабяты да вучобы. Адчуваецца, што мы ўжо чацвёрты курс, прычым самыя старэйшыя на факультэце, і гэта да многага абавязвае. Яшчэ ў самым пачатку верасня ў нас адбыўся камсамольскі сход, на якім мы рашылі, што ў гэтым годзе, знамянальным такімі падзеямі, як 50 год ЛКСМБ і XXIV з'езд КПСС, трэба як мага лепш папрацаваць, каб здаць сесію паспяхова, без нездавальняючых адзнак, што патрэбна працягваць усе тыя камсамольскія справы, якія праводзіліся ў мінулым навучальным годзе. А зроблена было нямала. Наша група была прызнана лепшай на курсе. Пяць чалавек: Атрушкевіч Е., Ігнаценка Ю., Літвін В., Неліпавец Л., Рыклін Л. працавалі ў дзіцячым пакоі міліцыі. З'яўляючыся грамадскімі выхавацелямі, яны прыклалі многа намаганняў, каб іх падапечныя хлопчыкі і дзяўчынкі сталі на правільны шлях у жыцці. Для падшэфнай школы нашымі рукамі зроблена 10 наглядных дапаможнікаў па матэматыцы і іншых прадметах. Амаль кожны трэці студэнт прымае актыўны ўдзел у рабоце матэматычнага гуртка. Былі праведзены цікавыя гутаркі аб мастаках Рэпіне, Сярове, Айвазоўскім і інш. Летам мы таксама не толькі адпачывалі, але і працавалі ў будатрадах і ў піянерскіх лагерах. А ўсяго некалькі дзён назад наша група добра папрацавала на суботніку, прысвечаным 50-годдзю камсамола Беларусі.

Р. ІЛЬЯНКОВА,
студэнтка 4 курса механіка-матэматычнага факультэта.

ПА-УДАРНАМУ

Усім добра вядомы працоўныя подзвігі камсамола. Актыўна ўдзельнічае ў будаўніцтве і студэнцкая моладзь. Для студэнтаў нашага універсітэта стаў традыцыйны трэці працоўны семестр. Яны з 1963 года пачалі выязджаць на разнастайныя будоўлі вобласці, рэспублікі і нават краіны. Прычым, размах зараз які.

Калі сем год назад выехаў адзін студэнцкі атрад, то сёлета выязджала 22 атрады агульнай колькасцю больш 500 чалавек.

Наш атрад «Амфібія» другі год запар працаваў у Добрушскім будаўніча-мантажным упраўленні меліярацыі. Летась атрад асвоіў капіталаўкладанні на суму 31,5 тысячы рублёў, сёлета ж асвоена 78,5 тысячы рублёў.

У гэтым годзе працоўны семестр быў прысвечан 50-гадоваму юбілею Чырвонасцяжнага ленінскага камсамола Беларусі. Таму, вядома, байцы атрада працавалі з вялікім натхненнем і энтузіязмам, сапраўды па-ударнаму. Напрыклад, восем байцоў атрада за 26 дзён поўнасцю пабудавалі двухачковы шлюз у вёсцы Кругаўка.

Нямала і іншых спраў зроблена байцамі атрада. А адсюль — павага. Усе рабочыя і кіраўніцтва будаўніча-мантажнага ўпраўлення захапляліся працоўным энтузіязмам і дысцыплінаванасцю байцоў атрада.

За высокія працоўныя пакачыкі і добра наладжаную культурна-масавую работу атрад узнагароджан Ганаровай граматай раённага камітэта камсамола і занесен ў Кнігу пашаны Добрушскага будаўніча-мантажнага ўпраўлення меліярацыі.

Усе байцы атрада працавалі з поўнай аддачай сіл. Мне хацелася б выдзяліць нашага камісара Фёдара Шобу, камсорга атрада Валерыя Рудака, байцоў Мікалая Арцёменку, Пятра Пракапчука, Мікалая Лупарава. Ды, уласна кажучы, і іншыя не адставалі.

Сёння — вялікае свята беларускай моладзі. Гэты дзень для нас вельмі радасны, шчаслівы. Камсамолу — паўвека, але ён не старэе. Хочацца пажадаць яму заставацца заўсёды маладым і здзейсніць яшчэ многа-многа на карысць нашай любімай Радзімы.

Л. АРЦЕМЕНКА,
студэнт 5-га курса, фізічнага факультэта, камандзір будаўнічага атрада «Амфібія».

І НАШ УКЛАД ЁСЦЬ

Цяпер прывычнымі ўжо сталі словы «трэці працоўны семестр». Яны добра вядомы цяпер не толькі кожнаму студэнту. А тады... Тады яны яшчэ толькі нараджаліся. Гэта былі незабыўныя пяцідзесятыя гады. У 1954—1955 г.г. па заклiку партыі пачалося масавае асваенне цалінных і аблажных зямель. І вось на неабсяжных прасторах раней пустуючай глебы Сібіры і Казахстана сцяною паднялася буйнакалосая пшаніца. Багаты ўраджай трэба было не толькі сабраць, але і захаваць. ЦК ВЛКСМ у 1956 годзе звярнуўся да ўсіх камсамольцаў, да ўсіх юнакоў і дзяўчат краіны з заклікам прыняць актыўны ўдзел ва ўборцы цаліннага ўраджаю. Першы цалінны атрад Гомельскай вобласці, у склад якога ўвайшло некалькі дзесяткаў камсамольцаў Гомельскага педінстытута, быў сфарміраван у асноўным з студэнтаў ВНУ і тэхнікумаў, а таксама маладых рабочых завода «Гомсельмаш» і іншых прадпрыемстваў. І вось ззаду засталіся хваляванні перад адборачнай камісіяй, поціскі сяброўскіх рук, урачыстыя провады з духавым аркестрам. Спецыяльны поезд вёз двухтысячную камсамолію Гомельшчыны насустрач далёкаму і невядомаму Казахстану, уяўленне аб якім было як аб рэспубліцы вярблюдаў і спякоты. Але пасля дзевяцісутачнай язды Акмолінская вобласць Паўночнага Казахстана сустрэла нас такім жа надвор'ем, як і ў Беларусі. Толькі чарназёмная глеба пасля дажджу вельмі цягнулася за нагамі. У склад нашай мужчынскай брыгады, апрача нас, уваходзілі студэнты машынабудаўнічага тэхнікума. Кіраваў брыгадай студэнт факультэта фізвыхавання Віктар Калугін. Размясціліся мы ў палявым вагончыку сярод кавыльнага стэпу. Далёка навокал — ні агеньчыка, ні жывой душы. Пакуль уборачныя работы не пачаліся, мы сціртавалі сена, рыхтавалі крытыя такі, ачышчалі памяшканні пад зерне. Верным і надзейным памочнікам заўсёды была песня. Не разлучаліся мы з ёй ні ўранку, калі ішлі ў стэп сціртаваць сена, ні ўвечары, калі змораныя, але бадзёрыя, вярталіся дадому. Калі паспела збажына, работы ўсім прыбавілася: працавалі і за штурвалам камбайна, і на капніцелях, і на пагрузцы зерня на машыны, і на адвозцы яго да элеватараў. Часта прыходзілася працаваць у дзве змены з кароткім прамежкавым адпачынкам: цалінны ўраджай ліўся няспынным патокам.

Аб стомленасці не было ніякай гаворкі. Здараліся і кур'ёзныя выпадкі. Прыпамінаю, як пад раніцу ўваліўся ў вагончык студэнт фізкультурнага факультэта Георгій Хамянок і пачаў, разуваючыся, выліваць з ботаў... бензін. Аказваецца, ноччу, у час запраўкі аўтамабіля, на якім ён адвозіў зерне ад камбайна, з цыстэрны з бензінам адарвалася пробка. Георгій сваім целам некаторы час стрымліваў напор бензіну, пакуль падаспеўшыя таварышы ліквідавалі пашкоджанне.

У 1957 годзе ЦК ВЛКСМ звярнуўся ў другі раз да камсамольцаў і моладзі з просьбай аб дапамозе ва ўборцы ўраджаю. Цалінны атрад Гомельскага педінстытута цяпер падвоіўся. Звонкая песня нашых камсамольцаў далёка разносілася па палях Паўночнага Казахстана. Аб працавітасці, самаадданасці нашых камсамольцаў пісала абласная газета «Ленін туы» («Ленінскі сцяг»), а таксама Макінскі і Прыішымскі райкомы партыі. Як на даўнюю, і ў той жа час зусім нядаўнюю рэліквію, гляджу зараз на сваю «Працоўную кніжку калгасніка» № 75, выдадзеную праўленнем калгаса «Шлях да камунізма» Макінскага раёна Акмолінскай вобласці. Гляджу і ўспамінаю сваіх таварышаў па інстытуту, з якімі працаваў на цаліне. Гэта — Міхаіл Твардоўскі, Леанід Шалупаеў, Іван Радкевіч, Валянцін Маскічоў і іншыя. Многія нашы таварышы былі ўзнагароджаны медалем «За асваенне цалінных зямель», значком ЦК ВЛКСМ «За асваенне новых зямель», Ганаровымі граматамі. Але найбольшай узнагародай для ўсіх нас была ўзнагарода камсамола ў 1956 годзе ордэнам Леніна.

І. КАРАБАНАЎ,
в. а. дацэнта кафедры фізіялогіі раслін, кандыдат біялагічных навук, камсамолец пяцідзесятых гадоў.

МЫ ВЫБІРАЕМ

НАРЫС

Хараство волжскіх пейзажаў, світанняў, захадаў сонца цяжка апісваць словамі. Тут патрэбны сакавітыя фарбы мастака, паэтычныя і музыкальныя вобразы. Нездарма столькі паэтаў, мастакоў і музыкантаў вырасла на берагах вялікай рускай ракі.

Тамара не стала ні паэтам, ні музыкантам, ні мастаком. Праўда, спрабавала вершы пісаць. Хто ж з нас у шаснаццаць год не паэт. Яе вабілі дакладныя навукі. Матэматыка, фізіка. А ў дзесятым класе, пад уплывам свайго класнага кіраўніка, выдатнага педагога Надзежды Аляксееўны Каўчанковай, як кажуць, ва ўсю занялася і хіміяй. Хоць і да гэтага хімія ёй імпаніравала, але сапраўдная адданасць настаўніцы свайму прдамету, вялікая эрудыцыя і многае іншае, аб чым цяжка сказаць, але што, у канчатковым выніку, прывязвае вучняў да любімага выкладчыка, зрабілі сваю справу...

Наступіў дзень, калі Тамары ўручылі атэстат сталасці. У гэтым выпадку кажуць, што перад чалавекам адкрываецца мноства дарог і абавязкова стаіць пытанне: па якой з іх ісці?

Для Тамары гэтае пытанне ўжо было з адказам. Яна цвёрда рашыла стаць настаўніцай хіміі. І зноў дарога. Ад Куйбышава да Гомеля — адлегласць немалая. Тым больш, што ніколі ў Тамары з блізкіх тут не было.

— І я з табой паеду, — мякка, але рашуча сказала маці.— Хоць рэчы дапамагу насіць. Ну і пабалею там за цябе.

Ну дзе ж тут адмовішся? І вось яны абедзве ўжо ў Гомелі. Інстытут жыў, як і звычайна, то вясёлым гулам, то напружанай цішынёй. Словам, усім тым, што так характэрна для экзаменацыйнага перыяду, асабліва для перыяду ўступных экзаменаў. Гамлетаўскае пытанне паўставала ва ўсю сваю, калі можна так сказаць, натуральную велічыню неаднаразова і не перад адным абітурыентам. Тамары ў гэтых адносінах было лягчэй: сярэбраны медаль, дыплом пераможцы Куйбышаўскай хімічнай алімпіяды, — гэта нямала. Да таго ж і мама, як тая школьніца, стаяла пад дзвярамі. А гэта — ого якая падтрымка! Але з другога боку — група медалістаў, а значыць, павышаныя патрабаванні, паглыбленае апытанне. Словам, пакуль здала асноўную дысцыпліну, (вядома ж, гэта была хімія), хваляванняў хапіла...

Растапыраная рука, шчаслівы твар, калі Тамара выйшла з экзамена, яскрава сказалі аб усім. Спачатку неяк не верылася, што паступіла. Але на дошцы, дзе змяшчаюцца спісы прынятых, як кажуць, чорным па беламу было напісана яе прозвішча.

Як хутка бяжыць час. Здаецца, зусім нядаўна была абітурыентам, а зараз ужо — выпускніца. Ды хіба толькі назва змянілася. Змянілася і Тамара. Узмужнела, пасталела, аўтарытэтным чалавекам ва універсітэце стала. А ўсё гэта — вынік вялікай выхаваўчай работы выкладчыкаў, вынік вялікай работы над сабой. А хутчэй за ўсё і тое, і другое разам. І яшчэ трэцяе — імкненне пазнаць акаляючы свет. І чацвёртае — зайздросная працавітасць, самыя сур'ёзныя адносіны да кожнага прадмета. А ў выніку — вось ужо другі год ленінскую стыпендыю атрымлівае. Між іншым, адна з універсітэта.

Можна гаварыць і аб пятым, і аб шостым. Але пералічэннем займацца не будзем. У гэтым агульным выніку, які характарызуе Тамару, многа састаўных частак. Столькі многа, што пералічыць іх, амаль немагчыма. Яно і зразумела. Чалавек — вельмі шматгранная істота, і ніякае пералічэнне яго характэрных рыс, пералічэнне таго, што дапамагае чалавеку быць такім, а не іншым, не падобным на другога, не ў стане ахарактарызаваць яго поўнасцю.

У той час нельга ўсё ж не сказаць яшчэ аб адной грані характару, дакладней кажучы, не характару, а грані розуму. Гэта — імкненне і ўменне думаць, аналізаваць, супастаўляць. Ёсць такі выраз — аналітычны розум. Не будзе, па-мойму, перабольшаннем тое сцвярджэнне, што такім розумам Тамара валодае. Адна з яе работ на рэспубліканскім конкурсе ацэнена дыпломам, ды і іншыя работы заслугоўваюць увагі. Зараз Тамара займаецца праблемай так званага палярографічнага метаду вызначэння мікрарэчываў у розных аб'ектах. Аб сутнасці яго расказваць я не буду. Скажу толькі, што далёка не кожнаму студэнту такая распрацоўка па сілах. Праўда, выкладчыкі — вопытныя людзі. Але імкнення ісці ў нязведанае, працавітасці, энергіі дзяўчыне не займаць.

Некалькі год назад ёй, тады яшчэ дзевяцікласніцы, за другое месца ў школьнай алімпіядзе падарылі двухтомнік з даволі арыгінальнай назвай «Архімедава лета». У ім папулярна расказваецца аб работах гэтага вялікага вучонага.

Тамара вельмі цікава расказвала аб гэтай кнізе. А я сядзеў і думаў: будзе і ў цябе сваё лета. Будзе і восень. А зараз у яе пакуль пара вясенняя. Шлях выбран правільны, усё наперадзе. І хочацца пажадаць Тамары ісці па жыццёвай дарозе ўпэўнена. Словам, змагацца і шукаць, знайсці і не здавацца.

К. ВІХРОЎ.

ВУЧОБА І СПОРТ КРОЧАЦЬ ПОБАЧ

Факультэт фізічнага выхавання — самы вялікі ва універсітэце.

Спартыўная якасць факультэта ў многім залежыць ад набору і выпуску. На наш факультэт паступае многа здольнай спартыўнай моладзі. І, як вынік, гэта дазволіла універсітэту стаць лепшым па спартыўна-масавай рабоце ў краіне.

Многія студэнты факультэта фізвыхавання не толькі з поспехам абараняюць спартыўны гонар ГДУ, але вучацца толькі на «добра» і «выдатна». У ліку лепшых мы можам назваць другакурсніка баскетбаліста Уладзіслава Баркова, хакеіста Генадзя Аляхновіча. На «выдатна» вучацца студэнт чацвёртага курса Мікалай Бабаеў, здольны лёгкаатлет, і Валерый Рудак, член зборнай студэнцкай каманды рэспублікі па біятлоне.

Многія нашы лепшыя спартсмены актыўна ўдзельнічаюць у грамадскай рабоце, выконваюць камсамольскія даручэнні.

З добрымі вынікамі сустракаюць студэнты факультэта залаты юбілей камсамоліі рэспублікі. У гэтым годзе па паспяховасці яны занялі трэцяе месца ва універсітэце.

Сёлета на факультэт прыйшло добрае папаўненне. Мы спадзяёмся, што кандыдаты ў майстры спорту Люба Аверкіна, Вадзім Красільнікаў, Міхаіл Вартанян, майстры спорту Віктар Дралоў, Святлана Скорнікава, Аляксандр Цікляйкоў і іншыя будуць прымнажаць багатыя традыцыі факультэта, як след абараняць спартыўны гонар універсітэта.

А. ФЯСЬКОЎ,
намеснік сакратара партбюро факультэта фізвыхавання.

Мікалай Рыгоравіч Старчанка, якога вы бачыце на гэтым здымку, выпускнік факультэта фізічнага выхавання. Ужо шаснаццаты год выхоўвае ён юную змену савецкага спорту, перадае школьнікам свае веды. Сам у мінулым добры спартсмен, М. Р. Старчанка такімі ж рыхтуе сваіх выхаванцаў.

УНІВЕРСІТЭТ ПЕДАГАГІЧНЫХ ВЕДАЎ ХУТКА ПАЧЫНАЕ РАБОТУ

1 кастрычніка пачынаецца новы навучальны год у народным універсітэце педагагічных ведаў, створаным пры Гомельскім дзяржаўным універсітэце.

Народны універсітэт адкрыт у 1963 годзе. Асноўнымі задачамі яго з'яўляюцца расшырэнне палітычнага і культурнага кругагляду слухачоў, дапамога ім у самаадукацыйнай рабоце, знаёмства з навейшымі дасягненнямі ў пэўных галінах навукі і тэхнікі.

У вучэбна-тэматычных планах народнага універсітэта прадугледжваецца правядзенне заняткаў па трох цыклах: грамадска-палітычным, педагагічным і па спецыяльных прадметах. Пры гэтым улічваюцца патрабаванні Міністэрства асветы БССР у адносінах перападрыхтоўкі настаўнікаў у сувязі з пераходам школ на новыя вучэбныя планы і праграмы.

У 1970—71 навучальным годзе народны універсітэт будзе працаваць у складзе наступных факультэтаў: дырэктараў і завучаў школ, пачатковых класаў, фізічнага, дашкольнага выхавання, класных кіраўнікоў 8—10 класаў, малявання і чарчэння.

Кантынгент слухачоў перавышае 420 чалавек. Як і ў мінулыя гады, асноўнымі выкладчыкамі ў народным універсітэце будуць работнікі дзяржаўнага універсітэта.

Зараз праводзіцца прыём слухачоў на першы курс усіх факультэтаў, акрамя факультэта дырэктараў і завучаў школ.

Для заняткаў прадастаўлена памяшканне абласнога Дома настаўніка (вуліца Першамайская, дом 18-а).

Запрашаем вас у народны універсітэт педагагічных ведаў.

М. ВАЙТКЕВІЧ,
старшыня грамадскага савета народнага універсітэта педагагічных ведаў.

ПОСПЕХ МАЛАДЫХ ДАСЛЕДЧЫКАЎ

На рэспубліканскім конкурсе студэнцкіх работ па праблемах грамадскіх навук, гісторыі ВЛКСМ і міжнароднага маладзёжнага руху, прысвечаным 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна, высокія ацэнкі атрымалі работы многіх студэнтаў нашага універсітэта.

Пастановай Калегіі Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР і бюро ЦК ЛКСМБ

УЗНАГАРОДЖАНЫ ДЫПЛОМАМ І СТУПЕНІ І ГРАМАТАЙ ЦК ЛКСМБ:

РАДЗІКАЎ У. П., студэнт пятага курса біёлага-глебавага факультэта, за работу «Калектыў «Гомсельмаша» ў барацьбе за дастойную сустрэчу 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна». Навуковы кіраўнік дацэнт Маёраў М. М.

УЗНАГАРОДЖАНЫ ДЫПЛОМАМІ ІІ СТУПЕНІ:

КЕРНАЖЫЦКІ І. Д., студэнт першага курса механіка-матэматычнага факультэта, за работу «Ленін аб ахове сацыялістычнай Айчыны».

ПАЛТЫН В. А., студэнт другога курса фізічнага факультэта, за работу «У. І. Ленін аб неабходнасці дыктатуры пралетарыяту ў перыяд будаўніцтва сацыялізма».

ВАЖНІК А. В., студэнтка чацвёртага курса фізічнага факультэта, за работу «Уклад рацыяналізатараў і вынаходнікаў «Гомсельмаша» ў выкананне заданняў восьмай пяцігодкі».

АГАРКАВА В. І., студэнтка пятага курса біёлага-глебавага факультэта, за работу «Вучэнне У. І. Леніна аб інтэнсіфікацыі сельскай гаспадаркі і ягó рэалізацыя ў практыцы калгаснага будаўніцтва ў СССР».

УЗНАГАДОДЖАНЫ ДЫПЛОМАМІ ІІІ СТУПЕНІ:

ТРУФАНАЎ В. Ф., студэнт першага курса механіка-матэматычнага факультэта, за работу «Падпольшчыкі Гомельшчыны ў гады Вялікай Айчыннай вайны (1941—1945 г. г.)».

КРУК В. І., студэнт першага курса механіка-матэматычнага факультэта, за работу «Баявы шлях першага імя У. І. Леніна палка».

ГЛАДЫШАЎ В. С., студэнт першага курса гісторыка-філалагічнага факультэта, за работу «Барацьба У. І. Леніна супраць рэвізіянізму ў перыяд стварэння партыі новага тыпу».

ПАНЧАНКА Н. І., студэнт першага курса эканамічнага факультэта, за работу «У. І. Ленін аб заканамернасцях змянення сацыяльнай структуры савецкага грамадства».

САХАРНІКАВА В. Д., студэнтка другога курса механіка-матэматычнага факультэта, за работу «Надзежда Канстанцінаўна Крупская — сябар і паплечнік У. І. Леніна».

КАЛАЧ Е. Б., студэнтка першага курса гісторыка-філалагічнага факультэта, за работу «Распрацоўка У. І. Леніным стратэгіі і тактыкі Камуністычнай партыі ў перыяд падрыхтоўкі і правядзення Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі».

ШМІДАЎ Н. Ю. і СВІЧАР І. Э., студэнты чацвёртага курса фізічнага факультэта, за работу «Мозг і мысленне».

ІЛЬЯНКОВА Т. І. і ЦАБАНАВА Т. В., студэнткі чацвёртага курса біёлага-глебавага факультэта, за работу «Гомельскі хімічны — Усесаюзная ўдарная камсамольская будоўля».

СІНЮК А. І. і СІНЮК Н. І., студэнты чацвёртага курса фізічнага факультэта, за работу «Ленінскае вучэнне аб рэакцыйнай сутнасці фінансавай алігархіі і сучаснасць».

ПЛАТОНАВА В. Ф., студэнтка чацвёртага курса біёлага-глебавага факультэта, за работу «Ленінская ідэя электрыфікацыі краіны і яе здзяйсненне».

СЛЕСАРЭНКА Г. А., студэнтка чацвёртага курса фізічнага факультэта, за работу «Значэнне ленінскіх ідэй аб перарастанні сацыялістычнай працы ў працу камуністычную і росце творчай актыўнасці працоўных (на прыкладах працоўнай дзейнасці калектыву завода «Гомсельмаш»).

ШМІДАЎ Н. Л. і СВІЧАР І. Э., студэнты чацвёртага курса фізічнага факультэта, за работу «У. І. Ленін аб навуцы і для навукі».

ШУБАДЗЕРАЎ А. А., студэнт чацвёртага курса фізічнага факультэта, за работу «Некаторыя пытанні ленінскага вучэння аб навукова-тэхнічным прагрэсе, яго вынікі і сучаснасць».

ПАНКОЎ Е. А., студэнт чацвёртага курса факультэта фізічнага выхавання, за работу «У. І. Ленін і міжнародны рэвалюцыйны маладзёжны рух».

□

У каго з вас пры поглядзе на прыгожыя, стройныя бярозкі не ўзнікне думка параўнаць іх з юнацтвам? Сапраўды, вось тут яны, быццам маладыя дзяўчаты, сабраліся вясёлай чародкай і шэпчуцца аб нейкіх сваіх сакрэтах. А там яны стаяць па адной і быццам сумуюць аб нечым.

Паглядзі, чытач, на гэты здымак. Ці не праўда, што ад яго вее энергіяй, прыгажосцю, лірычнасцю, словам, тым, што так характэрна для маладосці?

□

Здымкі для гэтага нумару газеты зрабіў **А. Рудчанка.**

Рэдактар К. КАЛІНАЎ.

АЗ 37812 «Гомельский университет» — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМБ, профкома и месткома Гомельского государственного университета (на белорусском языке). Адрас рэдакцыі: Гомель вул. Савецкая, 108. Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржаўнага Камітэта Савета Міністраў БССР па друку. Гомель, Савецкая, 1. Зак. 5738